

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenharmadik évfolyam.

III. füzet.

Márczius 1874.

Előfizetési díj egy évre: azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek” nem tagjai 8 frt; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

*Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, a várban, Disz-tér 12. sz. a. I. em.
Mértékelt díjért mindennemű hirdetések közöltetnek.*

A faüzlet köréből.

A tavasz eljöttével a faértékesítés újabb ideje áll be, még pedig azon legfontosabb évszak, mely a helyi piaczokról tovább viendő fenyőféle épület-, mű- és szerszámfa eladásának fő-idejéül tekintendő.

A mainál rendesebb viszonyok között biztosabban lehet ilyenkor faeladásra számítani, kivált az esetre, ha az őszi-vetések telelése legalább annyira kielégítő volt hogy közepes aratás várható.

Ma azonban az országosan érzett pénzhiány folytán, mely egy év óta nem csak Magyarországon, de Ausztriában is súlyosan nehezedik a kereskedésre és az annak alapját képező hitelre, nem lehet azt mondani, hogy a faüzleti téren valami igen kedvező tavaszi forgalom vagy eladás lenne várható.

Ott hol az aratási remények az egerek és fagyok miatt nem szenvedtek s hol április hóban a gabona kifejlésére szükséges meleg esők is bekövetkeznek s így az aratás valószínű-

leg jó közepes leend: a helyi fogyasztás lendületére, kivált miután a mult évben sem történtek építkezések, biztosabban számíthatni.

A faárakat egyébiránt különösen a gömbölyű fára nézve nagyon nyomják a mult évről visszamaradott készletek, melyeket a megromlás veszélye folytán szintén tovább kell adni; míg azon birtokosok kik terményeiket fűrészgyártmányokká dolgoztatták fel ezen áruk biztosabb eltarthatása folytán inkább várhatnak, ha épen az áruba befektetett nagyobb termelési költség amannak továbbadására nem kényszeríti.

A kereslet nyilvánulását illetőleg tény az, hogy Triestben mely a magyar fának egyik főbb kiviteli pontja ez idő szerint miként hiteles kezekből vett tudósításaink jelzik a faárak nyomottak és mind a tölgy, mind a fenyőfára hiányzik a kérdészködés. Ez állapot azonban már áprilisban valószínűleg mindkét fanemre jobbra forduland, s ha a francziaországi szőlők termésére jó kilátás leend akkor a tölgyfa árakban tetemes javulás várható.

Mig a déli kivitelre nézve e sorok írásakor szünetelőnek kell tekintenünk a fakerekedést addig némi jó remény kifejezésével írjuk ide azt, hogy Észak-Németthon felől, mely irányban a magyar fa főleg újabb időkben lelte kivitelét, de a mely felé nemsokára, a mint ezt más alkalmakkor is hangsúlyoztuk, szintén jelentékeny piacra várhat, gyakrabban jelentkeznek vásárlani szándékozók, kik különösebben fenyő-épületfa anyagokat kívánnak venni.

Itt melleleg nem mulaszthatjuk el még erdőbirtokosainkat figyelmeztetni, hogy biztos tudomásunk szerint Németthonból ipar-lovag természetű vásárlók is jelentkeznek, s az utóbbi időben Magyarországon egy pár oly egyén fordult meg, kiknek semmi vagyonuk sem volt, s még is magukat tehetős építészeti vállalkozóknak adván ki tetemes összegű favásárlásokra tettek

megrendelést s arra váltókat is állítottak ki, még végre is az sült ki az egészből, hogy a könnyen alkuvó ripókók a fát maguknak ingyen akarták volna kiküldetni. Hasonló egyénektől óvakodást ajánlunk, s a ki velök közvetlenül és nem hazai jóhitelű kereskedő útján bocsátkozik alkuba, annak tanácsoljuk, hogy a fának kezéből való kiadása előtt vevője váltójának értékéről vagy fizetőképességéről alapos meggyőződést szerezzen. Azt sem mulaszthatjuk el még megemliteni, hogy a szerződés jelzálogi bekebleztethetetésének ígérete vagy ajánlata által se engedjék magukat megingatni, mert ott a betábláztatónak a hatóság a birtok-ivbe való betekintést nem engedi meg, s így, ha a vevő vagyoni állapota felől előbb alapos tájékozást nem szereznek, meglehet, hogy könnyen oly birtokra hiteleztek, melynek értéke kétszeresen is lekötve lesz.

Tölgyfát vasuti ászokfának és franczia-dongának hazánk különböző pontjain most is keresnek noha a korább elérteknél csekélyebb árakat ígérnek. Megkivánjuk azonban jegyezni azt, hogy a jelentkező vásárlók, kik a jelen viszonyok között is fizetni kívánnak a tehetősebb vállalkozók, s ha az említett árukért magasabb árakat nem is igen ígérnek, még is ha látják, hogy az eladó nincs szorulva a pénzre tisztességes árakon kötnek vásárt. Így például a tölgydongafáért, melyhez a 20—40'' vastag törzseket veszik, az erdők különböző fekvése szerint szívesen fizetnek köblábanként és 10'' felső átmérőig 15—25 krajczár tőárt, míg az ászokfáért 10—15 kr, tőárnál többet nem adnak, kivéve ha az történetesen nem éppen az erdőhöz legközelebb eső vasút által használtatik fel.

Tudunk egyébiránt oly esetet is, hogy egy délvidéki erdő-birtokos város a tölgydongafát köblábanként 10 kr tőárért adta el, míg másfelől a fiumei és triesti kikötőktől távol fekvő felsőmagyarhoni vidéken a dongafa köblábjáért egy jóhitelű kereskedő oly feltétel alatt, hogy az illető fákat maga választ-

hassa ki az erdőből 20—25 krt szívesen ad, elfogadva még azon kötelezettséget is, hogy a vágatásra kijelölt erdőrészben azon fákat, melyeket az erdőmester le nem vághatóknak jelez nem vághatja le.

A lucz- és jegenye-fenyőfa tőára, — melyért vevők azt kisebb tömegekben venni hajlandók, — 3—12 krajczár; az utóbbi időben magasabb áron tett eladásokról nem értesültünk. A fenyő tutajfa köblábjának ára Szegeden most 16—18 kr, míg ugyanezen fanemű anyag köblábjá most egy éve 30 —33 krron állott. A komáromi kereskedés még szünetel, Budapesten pedig szintén nincsenek még szilárd árak, mert az egy köblábas fenyődeszka ára 30—60 krajczár közt ingadozik; sőt pár héttel előbb azon eset is megtörtént, hogy egy szorult nagyvevő deszkáját, saját kiállítási árán alul, darabonként 20 krajczárért kínálta.

A bikkfa tőarai oly helyeken hol közepes értékesítés lehetséges köblábanként 0,5—3 kiban nyilvánul. E fanem szénné égetve állván ki inkább a tovább szállítás költségeit tömegesebb és nagyobb mérvű értékesítése ez alakban eszközölhető, erre azonban igen kedvezőtlen befolyással van a vas-árak nagymérvű csökkenése, illetőleg azon nehéz verseny melyet hazai vasgyárainknak a külföldről olcsón szállított vassal kiállani kell.

Ujjabban két oly vásár jött tudomásunkra, melynek bikkfa szén képezte tárgyát ezek egyikénél az illető eladó ajánlati verseny útján foganatosítá az eladást s a szénnek vám-mázsáját Budapestre 1 frt 53 krért szállítja; míg a másik magán alku következtében ugyancsak Budapestre egy vám-mázsa szénét 1 frt 75 krért szállit.

A nagyobb faeladási vállalatok szünetelnek s a tömeges vételre szerződött felek szerződési kötelezettségöknek vagy épen nem, vagy csak nehezen tesznek eleget, általában pedig a megvett faanyagok kihasználására s a fizetésre idő haladékot

kérnek. Az angol-magyarbank mely a kincstár garam-völgyi erdeinek 45,000 normál ölre menő fatermését 10 évre vette meg, a pénzügyministeriumnál a szerződési-árak módosítását, illetőleg leszállítását kérte. A határőrvidéki erdőüzleti társulat szerződés felmondási ügye végmegoldást még nem nyert, pedig ez a donga és tölgy-műszerfa árakra igen fontos miután az összes eladók között a legnagyobb tömeget szállítja a piacra s ezért árai irányadók; a magyarországi tölgyerdők birtokosainak azonban nagy megnyugtatóul szolgálhat az, hogy e társulat sem adhatja a vett faanyagot az általa azért adott áron alul, sőt abba fektetett költségei visszanyerése végett csak magasabban, s hogy sem a triesti, sem a fiumei nagyobb donga-kereskedők legalább ez idő szerint a társulat vállalatának nem részesei. Ide jegyezzük egyébiránt még azt is, hogy miként hitelesen értesültünk, a társulat, daczára a kedvezőtlen viszonyoknak, alapos kilátással bír az általa eddig átvett 2000 hold erdő fáját még közelebről nyereséggel értékesíthetni.

Oly nagy tömegekre, melyek felhasználása több éven át lehetséges szerződéseket még most sem az eladók, sem a vevők nem hajlandók kötni, mert a jövőben való bizalom meg lévén ingatva, kölcsönösen kielégítő feltételekre jutni nem reménylenek. Az ily nagyobb eladásokat azonban részünkről is későbbre halasztandóknak tanácsoljuk, mert ha meg is köt ily vásárt most a kereskedő, ezt csak oly áron teszi, mely a birtokos igényét a jövő években aligha kielégítendi.

Bár nem valami vigasztalók valának azok, miket elmondottuk, de mégis kötelességünknek tartottuk t. olvasóinknak a faüzlet jelen állásáról némi tájékoztatást adni, különösen pedig azért, hogy a mostani helyzet alatt is, midőn vevő és eladó egyaránt és legtöbbször inkább csak érzés vagy tapogatódzás útján, mint-sem tényleges viszonyok combinatív adataival számolva, köthetnek vásárokat, némi tájékozással birjanak.

Ha a földmives szavai szerint az aranyat érő tavaszi esők nem maradnak el, akkor ez esők a faarak emelkedése által az erdőbirtokosoknak is aranyat hoznak.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Bedő Albert.

Az államerdészet erdőrendezésének szervezete ügyében.

(Folytatás.)

Mult közleményünkben az ott ajánlottak ellen felhozható ellenvetésekre vonatkozó nézeteink közlését ígervén, azokat következőkben adjuk elő.

Ellenvethetik ugyanis azok, kik ellenvetést tenni kívánnak:

1-szor, hogy az erdőrendezés a különös helyi viszonyokra való kiváló tekintettel, az azokkal tökéletesen ismeretes igazgatóságok útján a helyi erdőrendezőkkel biztosabban és könnyebben vezettethetik;

2-szor, hogy valamennyi erdőrendezőnek Budapesten való összpontosítása esetében az évről-évre ismétlődő kirándulási és hazautazási költségek az erdőrendezést igen drágítanák; végre

3-szor, hogy ezen munkáknak vezetése és a felügyelet igen megnehezítenék az egyes erdőrendezők működési terének a fővárostól való távol fekvése miatt.

1-hez. Az erdőrendezési személyzet jelenlegi szervezetében sem választanak az egyes igazgatóságok erdőrendezői kivétel nélkül ugyanazon igazgatóság kezelési személyzete sorából, s így mindazon helyi viszonyokat, melyeknek ismerete és tekintetbevétele az üzemterv későbbi felállításánál okvetlenül szükségesek — ezen erdőrendezőknek is csak úgy kell tanulmányozni, mint akárminő más — a központból oda kiküldött erdőrendezőnek; de bizonyos nemű munkákat, mint például az erdőnek egyes üzemosztályokra való felosztását, a vágásrend megállá-